

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617205501
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4617205501.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: E. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom V., J. XXXX/XX, zastúpený JUDr. Miriam Bielikovou, advokátkou so sídlom Topoľčany, Bernolákova 1652, IČO: 50 835 572, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, o poskytnutie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany č. k. 6C/43/2017-249 z 1. decembra 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Topoľčany (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) uznesením č. k. 6C/43/2017-249 z 1. decembra 2020 priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a náhradu trov odvolacieho konania v pomernej časti vo výške 85,68 %. Zároveň uviedol, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia. Ďalším výrokom priznal znalcovi MUDr. Mariánovi Nosáľovi, so sídlom Piešťany, Nám. J. Kráľa 2, nárok na náhradu znalečného proti žalobcovi vo výške 7,16 % a voči žalovanému vo výške 92,84 %, a to v ostatnej časti v sume 271,14 eura.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 255 ods. 1, 2, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 a § 396 ods. 1 a 3 CSP.

3. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že dňa 25. 08. 2017 podal žalobca na súde prvej inštancie žalobu domáhajúc sa uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 11 479 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 06. 10. 2016 do zaplatenia. Žalobu podal z dôvodu, že dňa 11. 02. 2014 došlo v Topoľčanoch na ulici Krušovskej k dopravnej nehode, pri ktorej škodca E. zrazil žalobcu motorovým vozidlom EČV: BN XXX BA. Pri nehode utrpel dislokovanú zlomeninu píšťaly a pomliaždenie predkolenia ťažkého stupňa s okamžitou potrebou operácie. Škodca bol zmluvne poistený u žalovaného pod č. 1480103035. Nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia si uplatnil u žalovaného listom z 19. 08. 2016, ktorého prílohou bol lekársky posudok o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia vypracovaný MUDr. Lakatom a MUDr. Smolkom. Sťaženie spoločenského uplatnenia (SSU) bolo v posudku ohodnotené na 780 bodov. Žalovaný listom z 06. 10. 2016 oznámil poukázanie poistného plnenia v sume 223 eur ako náhradu za SSU, keď žalobcovi priznal len 130 bodov. Žalovaný neuznal položky 403 paklb píšťaly alebo obidvoch kostí predkolenia a tiež položky 397a) a 405 tak, ako je to uvedené v žalobe. Pri určení výšky náhrady za SSU vychádzal žalobca zo vzniku nároku v roku 2016, kedy bol nárok zistený lekársnym posudkom. V roku 2016 bola na určenie sumy náhrady za SSU platná hodnota bodu rovnajúca sa sume 17,66 eura. V zmysle § 517 ods. 2

OZ žalobca uplatnil úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy, a to od 22. 10. 2016 až do zaplata. Žalovaný ukončil šetrenie poisťnej udalosti dňa 06. 10. 2016, kedy oznámil žalobcovi výplatu časti uplatneného nároku. Ustanovenie § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení (PZP) upravuje povinnosť zaplatiť poisťné plnenie do 15 dní od skončenia prešetrenia udalosti. Žalovaný v rámci prešetrenia poisťnej udalosti neoprávnene časť nároku zamietol, preto sa 22. 10. 2016 dostal do omeškania.

4. Žalovaný sa podaním z 27. 09. 2017 vyjadril k žalobe, pričom navrhol žalobu v plnom rozsahu zamietnuť.

5. Žalobca podaním z 06. 10. 2017 rozšíril žalobu. Podľa znaleckého posudku MUDr. Borisa Lisanského bodové hodnotenie SSU predstavuje 1260 bodov a žalovaný uhradil iba 130 bodov, teda uplatnený nárok je zostávajúcich 1130 bodov a prepočítaním hodnoty bodu 16,48 eura si žalobca uplatnil nárok na sumu 18 623 eur s 5 % úrokom z omeškania od 01. 11. 2017 do zaplata.

6. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 6C/43/2017-67 z 22. februára 2018 pripustil zmenu žaloby v znení, že žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi titulom náhrady za SSU sumu 18 623 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 01. 11. 2017 do zaplata.

7. Znaleckým posudkom č. 25/2018 znalca MUDr. Mariána Nosáľa, znalec v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia, ortopédia, bolo vyčíslené bodové ohodnotenie SSU žalobcu vo výške 630 bodov.

8. Žalobca podaním doručeným súdu prvej inštancie 13. 08. 2018 vzal žalobu späť v časti žalovanej istiny v sume 18 623 eur z dôvodu, že žalovaný dňa 07. 12. 2018 uhradil na účet právnej zástupkyne žalobcu žalovanú istinu 18 623 eur. Žalobca sa ďalej domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7 416 eur za obdobie od 22. 10. 2016 do 10. 10. 2017 a zo sumy 18 623 eur za obdobie od 11. 10. 2017 do 06. 12. 2018.

9. Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č. k. 6C/43/2017-162 z 13. 02. 2019 vo výroku I. súd konanie v časti istiny 18 623 eur zastavil. Výrokom II. vo zvyšku, v časti úroku z omeškania žalobu zamietol. Výrokom III. priznal znalci MUDr. Mariánovi Nosáľovi nárok na náhradu znalečného proti žalovanému, a to v ostatnej časti. Výrokom IV. súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

10. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výrokovej časti II. podal včas odvolanie žalobca, navrhujúc odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7 416 eur za obdobie od 22. 10. 2016 do 10.10.2017 a zo sumy 18 623 eur za obdobie od 11. 10. 2017 do 06. 12. 2018, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu. Podanie odvolania zdôvodnil s poukazom na § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP.

11. Včas podaným odvolaním predmetný rozsudok v časti jeho výrokov III. a IV. napadol žalovaný, ktorý navrhol prvoinštančné rozhodnutie zmeniť tak, že pokiaľ ide o výrok III., nárok na náhradu znalečného súd pomerne rozdelí tak, že žalobca uhradí 30,13 % a žalovaný 69,87 %. V prípade výroku IV. navrhol, aby súd žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 39,74 %.

12. Rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/123/2019-225 z 12. augusta 2020 výrokom I. odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom II. výroku potvrdil. Výrokom II. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch III. a IV. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s obsahom spisu mal za preukázané, že pokiaľ došlo k späťvzatiu žaloby žalobcom, čo do sumy 18 623 eur procesne späťvzatie žaloby zavinil žalovaný, pretože túto sumu požadovanú žalobcom zaplatil žalobcovi po vykonaní znaleckého dokazovania. Nemožno preto prihliadať na jeho námietku uvedenú v odseku 8.1. a 8.1.2. Bolo na žalovanom, že sa rozhodol zaplatiť žalobcovi celú sumu, ktorú od neho žalobca požadoval, pretože mohol uhradiť sumu, ktorá podľa neho mala byť správne vypočítaná a bolo by na žalobcovi, či žalobu vo zvyšnej časti vezme späť a ak by k tomu nedošlo, o uvedenom rozdiely by rozhodoval súd. V danej veci to však nebolo potrebné, keďže k

úhrade zo strany žalovaného došlo v plnej výške, t. j. 18 623 eur. To znamená, že pokiaľ žalobca žalobu v tejto časti zobrať späť, zastavenie konania zaviniť žalovaný, ktorý aj vyslovil súhlas so späťvzatím žaloby v uvedenej sume.

14. Bolo nesporné, že po späťvzatí žaloby, čo do sumy 18 623 eur, zostalo predmetom konania rozhodnutie o príslušenstve žalovanej pohľadávky a vzhľadom na právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Topoľčany, ktorým bol tento nárok žalobcu zamietnutý, možno hovoriť o neúspechu žalobcu, čo do uplatneného nároku na zaplatenie príslušenstva žalovanej pohľadávky, ale tiež o čiastočnom úspechu žalovanej strany. Zamietnutie žaloby, čo do príslušenstva, sa týkalo úroku z omeškania vo výške 5 % zo sumy 7 416 eur od 22. 10. 2016 do 10. 10. 2017, čo predstavuje sumu 359,62 eura. Ďalej 5 % úroku zo sumy 18 623 eur od 11. 10. 2017 do 06. 12. 2018, čo predstavuje sumu 1 076,56 eura. Spolu 1 436,18 eura.

15. Vychádzajúc zo zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu priznal prvoinštančný súd žalobcovi nárok na náhradu trov konania v pomernej časti vo výške 85,68 % vychádzajúc z toho, že si uplatnil zaplatenie sumy 18 623 eur s úrokom z omeškania vyčísleného v sume 1 436,18 eura, čo spolu predstavuje 20 059,18 eura. Vzhľadom na priznanie náhrady trov konania podľa § 256 ods. 1 CSP vzhľadom na späťvzatie žaloby, čo do sumy 18 623 eur, a zamietnutie žaloby, čo do sumy 1 436,18 eura, je úspešnosť žalobcu 92,84 % a jeho neúspešnosť a úspešnosť žalovaného 7,16 % a rozdiel predstavuje 85,68 % ($18\,623 \times 100 : 20\,059,18$). Rovnako tak rozhodol súd o náhrade trov odvolacieho konania. Zároveň uviedol, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

16. Uznesením č. k. 6C/43/2017-129 z 11. decembra 2018 súd priznal znalcovi MUDr. Mariánovi Nosáľovi odmenu v celkovej výške 571,14 eura, z ktorej časť t. j. 300 eur bude poukázaná znalcovi po právoplatnosti uznesenia zo zálohy vedenej pod položkou D14-18/2018 s tým, že o náhrade priznanej znaleckej odmeny v sume 271,14 eura rozhodne v konečnom rozhodnutí vo veci samej. Vzhľadom k tomu priznal znalcovi nárok na náhradu znalečného proti žalobcovi vo výške 7,16 % a voči žalovanému vo výške 92,84 % vzhľadom na ich pomerný úspech, resp. neúspech v konaní. O tomto nároku rozhodol podľa § 259, § 260, článku 4 CSP. O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

17. Proti uzneseniu z 01. 12. 2020 podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, žiadajúc odvolací súd, aby rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že pokiaľ ide o výrok I., navrhol ho zmeniť tak, že súd prizná žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 54,40 %. Pokiaľ ide o výrok II., nárok na náhradu znalečného súd pomerne rozdelí tak, že žalobca uhradí 22,80 % a žalovaný 77,20 %. Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Poukázal na to, že predmetom pôvodnej žaloby z 24. 08. 2017 bolo SSU za neuhradené položky v zmysle hodnotenia MUDr. Smolka celkovo vo výške 11 479 eur /položka č. 403 - 400b. v hodnote 7 064 eur (1b. v hodnote 17,66 eura); položka č. 397a - 200b. v hodnote 3 532 eur (1b. v hodnote 17,66 eura); položka č. 405 - 50b. v hodnote 883 eur (1b. v hodnote 17,66 eura)/. Uvedené položky odmietli uhradiť, pretože nevplyvali zo zdravotnej dokumentácie.

18. Po zmene žaloby z 06. 10. 2017 bolo predmetom konania SSU za neuhradené položky podľa hodnotenia znaleckej organizácie MED-PRO-ORTO, s.r.o., celkovo vo výške 18 623 eur /položka č. 403 - 450b. v hodnote 7 416 eur ((1b. v hodnote 16,48 eura); položka č. 405 - 50b. v hodnote 824 eur (1b. v hodnote 16,48 eura); zvýšenie SSU lekárom podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. na dvojnásobok, t. j. ďalších 630b. v hodnote 10 383 eur (1b. v hodnote 16,48 eura)/.

19. Znalecká organizácia pokiaľ ide o položku č. 397a - kývavosť kolenného kĺbu v hodnote 200b. potvrdila, že tento nárok neexistuje a nebol uplatnený správne. Žalobca sa teda mohol vyhnúť späťvzatiu žaloby v tejto časti 3 532 eur (200b. x 17,66 eura) len preto, že znalecká organizácia priznala iný nárok - zvýšenie SSU, ktorý si žalobca dovedy neuplatňoval. Reálne prišlo k späťvzatiu žaloby v tejto časti, pretože žalobca rozšíril žalobu o zvýšenie SSU, ktorá bola znížená o hodnotu položky č. 397a. Po zmene žaloby žalobca netrval ani na pôvodne uplatnenej hodnote 1b. v sume 17,66 eura pri pôvodne uplatnených položkách č. 403 a 405 (spolu 450b.), ale uplatnil si 1b. v hodnote 16,48 eura. Vznikol rozdiel na 1b. v sume 1,18 eura, čo predstavuje za 450b. sumu 531 eur. S poukazom na uvedené žalobca vzal žalobu späť v časti 4 063 eur (3 532 eur + 531 eur). Uvedenú skutočnosť súd prvej inštancie vo svojom

rozhodnutí nezohľadnil, pričom ide o zjavný neúspech žalobcu, ktorý netrval na pôvodne uplatnených nárokoch. Predmetná suma spolu s úrokom z omeškania (1 436,18 eura) predstavuje 5 499,18 eura.

20. S poukazom na uvedené skutočnosti mal súd prvej inštancie pri výpočte trov konania vychádzať z toho, že predmet konania podľa pôvodnej žaloby bol 11 479 eur a po zmene žaloby predstavovali nové nároky sumu 11 207 eur (položka č. 403 v sume 450b., pričom pôvodne bolo 400b., v hodnote 16,48 eura za 1b., teda zvýšenie o 50b. pri hodnote 16,48 eura/1b., čo predstavuje 824 eur a za zvýšenie SSU o 630b. v hodnote 16,48 eura za 1b., čo predstavuje 10 383 eur). Po sčítaní pôvodných a nových nárokov predstavuje predmet sporu 22 686 eur. Keďže žalobca si v pôvodnej žalobe nesprávne uplatňoval nároky vo výške 4 063 eur, v tejto časti vzal žalobu späť a navrhol pokračovať iba v sume 18 623 eur. Prvoinštančný súd mal zohľadniť celkový neúspech žalobcu vo výške 5 499,18 eur (4 063 + 1 436,18) z celkovo uplatnenej sumy 24 122,18 eura (22 686 eur + úroky z omeškania 1 436,18 eura). Úspech žalobcu tak predstavuje 77,20 % a čistý úspech žalobcu predstavuje 54,40 %. Obdobne navrhol, aby odvolací súd zaviazal žalobcu na náhradu trov znalečného vo výške 22,80 % a žalovaného vo výške 77,20 %.

21. Žalovaný má za to, že nie je možné poňať žalobný návrh pri uplatňovaní škody na zdraví iba ako sumu bodov, ktoré sú uplatnené a následne priznať sumu bodov, ktoré znalecký posudok poškodenému udelí, pretože za uplatneným bodovým hodnotením súd konkrétne sporné položky, resp. ich časti, ktoré viedli k podaniu žaloby a vzniku sporu, t. j. existujú konkrétne nezhody na konkrétne uplatnené položky, ktoré tvoria predmet sporu. Zdôraznil, že uplatňované nároky musia byť vopred dané a nové nároky nemôžu prekryť neúspech žalobcu v nedôvodných pôvodne žalobou uplatnených nárokoch. Žalobca si nesprávne pôvodne uplatnil položku 397a a nesprávne si uplatnil aj hodnotu jedného bodu, čo znamenalo nedôvodnosť žalovaného nároku vo výške 5 499,18 eura, čo nemožno prekryť tým, že si následne uplatňoval zmenou žaloby zvýšenie SSU, čím prišlo k prekrytiu priznaného zvýšenia SSU a nedôvodne uplatneného nároku na zaplatenie položky č. 397a. Faktické späťvzatie tak bolo prekryté uplatnením nových nárokov.

22. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že súd prvej inštancie v napadnutom uznesení jasným a zrozumiteľným spôsobom, s odkazom na konkrétne zákonné ustanovenia, vysvetlil, akým postupom dospel k určeniu percentuálneho pomeru náhrady trov konania. Právny názor súdu prvej inštancie a jeho postup pri posudzovaní úspechu v spore plne korešponduje s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/123/2019-225 z 12. augusta 2020. Poukázal na bod 29 rozsudku odvolacieho súdu, z ktorého je zrejmé, že zastavenie konania v časti o zaplatenie 18 623 eur zaviniel výlučne žalovaný a že neúspech žalobcu spočíval iba v časti úroku z omeškania. Odvolací súd k tejto problematike poznamenal, že CSP účinný od 01. 07. 2016 ani v jednom ustanovení o náhrade trov konania neobsahuje slovné spojenie: „úspech alebo neúspech v pomerne nepatrnnej časti“, tak ako tomu bolo napr. v ust. § 142 ods. 3 OSP účinného do 30. 06. 2016. V súlade s týmto názorom postupoval súd prvej inštancie pri vydaní odvolaním napadnutého uznesenia.

23. Zdôraznil, že podľa žalovaného je základ nesprávneho pochopenia úspechu v spore daný tým, že žalovaný stotožňuje, resp. si navzájom zamieňa žalobný návrh a žalobné dôvody (opísanie rozhodujúcich skutočností). Poznamenal, že úspech v spore sa posudzuje porovnaním výroku meritórneho rozhodnutia so žalobným petitom, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej, nie porovnávaním žalobných dôvodov. Žalovaný v odvolaní poukazuje na žalobné dôvody (opísanie rozhodujúcich skutočností zo strany žalobcu) a výsledky dokazovania. Pre rozhodnutie o trovách je ale podstatný žalobný návrh (petit žaloby). Žaloba podaná žalobcom bola nepochybne žalobou na plnenie a týkala sa zaplatenia určitej peňažnej sumy. Počas konania žalobca síce vzal žalobný návrh v časti istiny 18 623 eur späť a súd v tejto časti konanie zastavil, avšak len preto, že žalovaný túto sumu zaplatil, čo žalovaný nerozporuje. V zmysle § 256 ods. 1 CSP žalovaný procesne zaviniel zastavenie konania. Ak by žalovaný istinu 18 623 eur neuhradil, súd prvej inštancie by vzhľadom na vykonané dokazovanie žalobe v časti istiny vyhovel. K zamietnutiu žaloby v časti nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia nedošlo, žaloba bola zamietnutá len v časti uplatneného úroku z omeškania, preto možno o neúspechu žalobcu uvažovať len pokiaľ ide o úrok z omeškania a nie v časti samotného nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia (istiny).

24. Dodal, že ani prípadné zamietnutie (zastavenie konania) by nemalo vplyv na určenie pomeru úspechu v spore. Povaha žalobou uplatneného nároku má vplyv na posudzovanie pomeru úspechu

žalobcu vo veci. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu SR z 15. apríla 2020, sp. zn. II. ÚS 399/2019, v ktorom konštatoval, že právna úprava náhrady trov konania v sporovom konaní sa podľa doterajšej úpravy v Občianskom súdnom poriadku, ako aj podľa novej úpravy účinnej od 1. júla 2016 v Civilnom sporovom poriadku spravuje zásadou úspechu v konaní/spore. Z porovnania doterajšej a novej právnej úpravy vyplýva, že Civilný sporový poriadok už nemá ustanovenie obdobné úprave obsiahnutej v § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, ktoré sa uplatňovalo ako *lex specialis* vo vzťahu k úprave obsiahnutej v § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Z uvedeného síce vyplýva, že nepatrný úspech už Civilný sporový poriadok nepozná (a preto pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov sa podľa Civilného sporového poriadku zohľadňuje každý neúspech), avšak ani nová práva úprava nevyklučuje osobitný režim posudzovania úspechu v konaní a nárokov na náhradu trov v prípadoch, keď výška plnenia závisela od znaleckého posudku alebo úvahy súdu, a to z hľadiska výsledku v zásade zhodne, ako podľa doterajšej úpravy. Zásadu úspechu vo veci potom treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo) alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Odborná otázka posudzovaná znalcom (prípadne aj viacerými znalcami) môže presahovať možnosti strany sporu, ktorá napr. výšku škody „iba“ odhaduje. Aj tu je zrejme primárnym fakt, že škoda bola spôsobená; jej výška nasleduje. Aj v prípade, ak by súd časť nároku žalobcu na náhradu spoločenského uplatnenia zamietol (čo ale nezamietol), v tejto časti by bolo nevyhnutné naďalej považovať žalobcu za plne procesne úspešného, keďže by mal úspech čo do základu uplatneného nároku (nároku na náhradu škody) a súčasne výška plnenia závisela od znaleckého dokazovania (konania o nárokoch na náhradu za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia sú typické konania, pri ktorých je určenie výšky nároku závislé od znaleckého posudku). S poukazom na uvedené navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

25. Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd (podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok ďalej len „CSP“) preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach podaného odvolania podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

26. Odvolací súd preskúmaním obsahu súdneho spisu zistil, že žalobca sa žalobou doručenu súdu prvej inštancie domáhal od žalovaného zaplata sumy 11 479 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 06. 10. 2016 do zaplata. Žalobu podal z dôvodu, že dňa 11. 02. 2014 došlo v Topoľčanoch na ulici Krušovskej k dopravnej nehode, pri ktorej škodca E. P. zrazil žalobcu motorovým vozidlom U.: BN XXX BA. Škodca bol zmluvne poistený u žalovaného pod č. 1480103035. Svoj nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia si uplatnil u žalovaného v zmysle znaleckého posudku v hodnote 780 bodov listom z 19. 08. 2016. Žalovaný listom z 06. 10. 2016 oznámil poukázanie poistného plnenia v sume 223 eur ako náhradu za SSU, keď žalobcovi priznal len 130 bodov. Žalovaný neuznal položky 403 paklb písťaly alebo obidvoch kostí predkolenia a tiež položky 397a) a 405, preto sa ich zaplata domáhal podanou žalobou. Zároveň v zmysle § 517 ods. 2 OZ žalobca uplatnil úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy, a to od 22. 10. 2016 až do zaplata. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 6C/43/2017-67 z 22. februára 2018 súd pripustil zmenu žaloby v znení, že žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi titulom náhrady za SSU sumu 18 623 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 01. 11. 2017 do zaplata. Žalobca podaním doručeným súdu prvej inštancie 13. 08. 2018 vzal žalobu späť v časti žalovanej istiny v sume 18 623 eur z dôvodu, že žalovaný dňa 07. 12. 2018 uhradil na účet právnej zástupkyne žalobcu žalovanú istinu 18 623 eur. Žalobca sa ďalej domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7 416 eur za obdobie od 22. 10. 2016 do 10. 10. 2017 a zo sumy 18 623 eur za obdobie od 11. 10. 2017 do 06. 12. 2018. Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č. k. 6C/43/2017-162 z 13. 02. 2019 vo výroku I. súd konanie v časti istiny 18 623 eur zastavil. Výrokom II. vo zvyšku, v časti úroku z omeškania žalobu zamietol. Výrokom III. priznal znalcovi MUDr. Mariánovi Nosálovi nárok na náhradu znalečného proti žalovanému, a to v ostatnej časti. Výrokom IV. súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Proti uvedenému rozsudku podali odvolanie obe strany sporu. Odvolací súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 5Co/123/2019-225 z 12. augusta 2020 tak, že výrokom I. odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom II. výroku potvrdil. Výrokom II. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výroko III. a IV. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové

rozhodnutie. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením tak, že priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a náhradu trov odvolacieho konania v pomernej časti vo výške 85,68 %. Zároveň uviedol, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia. Ďalším výrokom priznal znalcovi MUDr. Mariánovi Nosáľovi, so sídlom Piešťany, Nám. J. Kráľa 2, nárok na náhradu znalečného proti žalobcovi vo výške 7,16 % a voči žalovanému vo výške 92,84 % vo výške 92,84 %, a to v ostatnej časti v sume 271,14 eura.

27. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

28. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

29. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

30. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

32. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

33. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní, ktorými namietal nesprávne určenie pomeru úspechu a neúspechu strán sporu v konaní a následne priznanie náhrady trov konania pred prvoinštančným a odvolacím súdom žalobcovi, a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, keď súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 85,68 % a nezohľadnil pritom konanie žalobcu, ktorým došlo hoci nie výslovne, ale fakticky k čiastočnému späťvzatiu žaloby. Z rovnakého dôvodu namietal aj nesprávnosť výroku II. o priznaní náhrady znalečného, keď žalovaného zaviazal vo výške 92,84 %.

34. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že strana sporu, ktorá v konaní, spravidla v spore, uspela, má, zásadne, právo na to, aby sa jej nahradili všetky trovy, ktoré zaplatila vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Ak sa chce súd odchýliť od tohto pravidla, musí vychádzať zo zákona a túto odchýlku aj náležite odôvodniť, inak porušuje základné právo na súdnu ochranu dotknutého účastníka.

35. Ustanovenie § 255 ods. 1 CSP vyjadruje základnú zásadu uplatňujúcu sa pri náhrade trov konania. Strana sporu, ktorá v spore uspela, má nárok na náhradu trov tohto konania. Súd v takomto prípade uplatní zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu). Táto zásada sa však vzťahuje iba na sporové konanie. Nárok na náhradu trov konania má len strana sporu voči inej strane konania. Nedá sa však vylúčiť takýto nárok aj voči intervenientovi (predtým vedľajšiemu účastníkovi) alebo inému subjektu sporového konania. Nároky na náhradu trov konania možno priznať alebo povinnosť na ich náhradu možno uložiť procesnému nástupcovi pôvodnej strany aj za časť konania, ktorá predchádzala tejto zmene subjektov.

36. Predpokladmi, za splnenia ktorých vznikne nárok na náhradu trov konania, sú: a) plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozsudku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej; b) účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva. Účelnosť trov stotožňujeme s nevyhnutnosťou alebo s právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s uplatňovaním ústavne zaručeného práva na právnu pomoc (čl. 47 ods. 2 ústavy). Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony nariadené súdom, potrebné na zaujatie procesného stanoviska k žalobe, k meritórnemu vyjadreniu strany sporu, k vykonanému dôkazu, na použitie opravných prostriedkov, na zaplatenie súdnych poplatkov, na hotové výdavky a napokon aj trovy právneho zástupcu (advokáta);

c) čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Čiastočný úspech sa skúma so zreteľom na uplatnený nárok, najmä z aspektu právneho dôvodu žaloby, t. j. skutkového stavu a právnej normy, ktorá sa mala použiť alebo sa použila pri rozhodovaní vo veci samej; d) neúspech v pomerne nepatrnej časti veci zakladá nárok na celú náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Pomerne nepatrná časť sa môže týkať nároku na príslušenstvo časti uplatneného nároku, ktorá podľa súdnej praxe neprevýši 5 až 10 % z uplatneného nároku vyjadreného v peniazoch.

37. Základným meradlom pre nárok na náhradu trov je teda miera procesného úspechu vo veci. Podľa toho sa najprv určuje pomer úspechu či neúspechu vo veci, a až keď došlo k pomernému rozdeleniu náhrady, vypočítajú sa skutočne vynaložené náklady, a to u tej strany, ktorej úspech bol vyšší a má teda nárok na ich náhradu.

38. Zmyslom a účelom náhrady trov konania v konaní pred všeobecným súdom (vrátane pred exekučným súdom) je poskytnúť úspešnej strane alebo strane, ktorej to priamo priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musel alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusel zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Výnimky z tohto pravidla musí ustanoviť zákon (čl. 46 ods. 4 a čl. 51 ods. 1 ústavy). Aj tieto výnimky sa musia uplatňovať len za splnenia všetkých zákonom ustanovených podmienok a skôr reštriktívne, napríklad takou výnimkou je nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP.

39. V sporových konaniach sa teda ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t. j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Oslobodenie od povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane nie je možné. Ani v prípade, ak bolo neúspešnej strane priznané oslobodenie od súdnych poplatkov (ktoré sa vzťahuje len na jej prípadnú poplatkovú povinnosť), nezabavuje ju to povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane. V rámci trov úspešnej strany môžu byť priznané aj súdne poplatky zaplatené úspešnou stranou, ktoré je jej povinná neúspešná strana nahradiť. Len v prípade, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať (§ 257 CSP).

40. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t. j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Ak strana nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech vo veci, t. j. každá strana (žalobca aj žalovaný) je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Vo všeobecnosti platí, že ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. júna 2011, sp. zn. 8 Sžo 215/2010).

41. Ak mala teda strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov buď pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Ak je pomer úspechu obidvoch strán zhruba rovnaký, súd rozhodne, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

42. Odvolací súd preskúmavajúc dôvodnosť podaného odvolania dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, vec správne právne posúdil a následne vecne správne rozhodol. Odvolací súd teda nevzhliadol dôvodnosť námietok žalobcu, ktoré by odôvodňovali procesný postup v zmysle § 388 CSP tak, ako to navrhoval žalobca v podanom odvolaní.

43. Odvolací súd poznamenáva, že ak teda dôjde k zastaveniu sporového konania (alebo jeho časti) v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie žalovaného, spočívajúce napríklad v úhrade žalovanej sumy po začatí konania, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak by žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému, znáša trovy žalovaného žalobca. Ak dôvodom späťvzatia žaloby je oprávnené uplatnená námietka premičania vznesená žalovaným, z procesného hľadiska zásadne platí, že zastavenie konania zavinil žalobca a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli žalovanému (R 11/1998).

44. Odvolací súd opakuje, že pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, súd prvej inštancie zastavil konanie v časti žalovanej istiny (18 623 eur) a žalobu zamietol v časti príslušenstva žalovanej pohľadávky (1 436,18 eura), čo sa následne premietlo aj do rozhodnutia súdu prvej inštancie o trovách konania. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k rovnakému záveru, ako súd prvej inštancie s tým, že súd prvej inštancie správne konštatoval v časti zaplatenia istiny SSU vo výške 18 623 eur, že prišlo k späťvzatiu žaloby žalobcom. Dôvodom späťvzatia bolo nesporné správanie sa žalovaného, ktorý sa rozhodol plniť žalobcovi v uvedenej výške, a teda nemožno dospieť k inému záveru ako k tomu, že s poukazom na § 256 ods. 1 CSP zaviniť zastavenie konania v tejto časti. Predmetom konania tak zostalo príslušenstvo žalovanej pohľadávky, čo bolo rovnako tak nesporné. Odvolací súd v zrušujúcom rozhodnutí uviedol prvoinštančnému súdu, že je potrebné, aby pri posudzovaní konečného úspechu žalobcu, resp. neúspechu žalovaného, ustálil predmet sporu a následne vyčíslil príslušenstvo uplatnenej pohľadávky - úroku z omeškania, ktoré si žalobca uplatnil a následne vykonal prepočet procesného úspechu, resp. neúspechu strán sporu. Príslušenstvo (úrok z omeškania), ktoré po späťvzatií žaloby žalobcom zostalo predmetom konania si žalobca uplatnil vo výške 5 % zo sumy 7 416 eur od 22. 10. 2016 do 10. 10. 2017, čo predstavuje sumu 359,62 eura a vo výške 5 % zo sumy 18 623 eur od 11. 10. 2017 do 06. 12. 2018, čo predstavuje sumu 1 076,56 eura, celkovo teda spolu 1 436,18 eura.

45. V nadväznosti na uvedené správne súd prvej inštancie ustálil predmet sporu, ktorý pozostával nielen zo žalovaného SSU vo výške 18 623 eur, ale aj z úroku z omeškania celkovo za obdobie omeškania vo výške 1 436,18 eura, čo znamená, že predmet konania je celkovo vo výške 20 059,18 eura a nie 22 686 eur, ako nesprávne uvádzal žalovaný v podanom odvolaní. Súd prvej inštancie potom vykonal matematický prepočet pomeru procesného úspechu žalobcu a procesného neúspechu žalovaného, pričom dospel k tomu, že vzhľadom na späťvzatie žaloby, vo výške žalovaného SSU 18 623 eur a zodpovednosť žalovaného za zastavenie konania v tejto časti (§ 256 ods. 1 CSP), a zamietnutie žaloby, čo do sumy 1 436,18 eura (úroku z omeškania), úspech žalobcu podľa § 255 ods. 2 predstavuje 92,84 % a jeho neúspech, čo je na druhej strane úspech žalovaného predstavuje 7,16 %. Vychádzajúc z toho potom rozdiel medzi týmito sumami úspech a neúspech strán v danom spore predstavuje čistý úspech žalobcu 85,68 %. S týmto záverom odvolací súd súhlasí, pričom zároveň konštatuje, že nevzhliadol žiadne pochybenie v postupe súdu prvej inštancie pri určovaní procesného úspechu a ani v tom, že by prišlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci, ktoré malo podľa odvolateľa spočívať v tom, že prvoinštančný súd vychádzal z nesprávne určeného predmetu sporu. Rovnako tak správne rozhodol súd o náhrade trov odvolacieho konania.

46. Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie mal správne vychádzať z predmetu sporu, ktorý predstavoval sumu 22 686 eur a nie 20 059,18 eura, keď prvoinštančný súd neprihliadol na čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom v časti sumy 4 063 eur, ktorá zahŕňa nesprávne uplatnenie si nároku na náhradu v zmysle položky č. 397a vo výške 3 532 eur a rozdielu vo vyčíslenom nároku za položky č. 403 a 405, keď nesprávne určil hodnotu jedného bodu sumou 17,66 eura, pričom správne mal mať hodnotu 16,48 eura, čo predstavuje sumu 531 eur. V uvedenej časti mal zaviniť zastavenie konania správne žalobca, čo predstavuje zároveň jeho neúspech, ku ktorému je potrebné pričítať aj neúspech vo forme zamietnutého príslušenstva vo výške 1 436,18 eura, čo celkovo predstavuje neúspech žalobcu vo výške 5 499,18 eura. S uvedeným záverom odvolací súd nemôže súhlasiť, preto aj odvolacie námietky žalovaného považuje za nedôvodné. Je nepochybné, že žalovaný vyhovel žalobe žalobcu a zaplatil žalobcovi žalovaný nárok vo výške, v akej si ho po zmene žaloby uplatňoval, čo jednoznačne znamená, že žalovaný tento nárok žalobcu uznal bez toho, aby vyčkal na rozhodnutie súdu, čo z uplatneného nároku považuje za dôvodné. Vzhľadom k uvedenému je bezpredmetné, aby žalovaný opakovane poukazoval na položky, ktoré si žalobca uplatňoval a v akej výške. Uhradením žalovanej sumy (bez príslušenstva) žalovaným bez ohľadu na to, čo žalovaný považoval za dôvodné alebo nie, je potrebné dospieť k záveru, že v tejto časti bol žalobca „úspešný“, keďže žalovaný svojim konaním nepochybne zaviniť zastavenie konania. Ako aj odvolací súd uviedol, sporné zostalo len určenie, v akej výške bol predmet konania z dôvodu správneho určenia pomeru úspechu žalobcu v konaní. Odvolací súd dodáva, že reálne zo strany žalobcu neprišlo k späťvzatiu žaloby tak, ako to tvrdil žalovaný v podanom odvolaní, keď poukazoval na to, že si žalobca neuplatnil zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia v celkovej výške, v akej mu bolo v znaleckom posudku vyčíslené. V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že rozhodnutie, v akej výške si žalobca svoj potenciálny nárok uplatní, je výlučne na jeho rozhodnutí. Preto si mohol žalobca uplatniť nárok vyšší a znášať tak riziko svojho potenciálneho neúspechu, prípadne nižší, ak sa uspokojí so sumou nižšou, ako mu potenciálne patrí. Takéto námietky žalovaného sú však vo

vzťahu k stavu konania, kedy sa rozhoduje už len o trovách konania podľa odvolacieho súdu nedôvodné, keďže žalovaný uhradil všetky žalobcom uplatnené nároky, čím ich uznal za dôvodné v celom rozsahu. Vzhľadom k tomu bol aj žalobca úspešný (pokial' ide o žalovanú výšku SSU) úspešný v celom rozsahu. Jeho neúspech tak predstavoval výlučne žalobou uplatnený úrok z omeškania, ktorý bol právoplatne zamietnutý.

47. Odvolací súd posudzujúc dôvodnosť podaného odvolania pri preskúmaní veci postupoval v zmysle príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku, a to konkrétne § 255 ods. 1, 2 a § 256 ods. 1, keďže zistil, že boli splnené zákonné podmienky na to, aby súd uložil povinnosť nahradiť trovy konania žalobcu žalovanému v rozsahu 85,68 %.

48. Uvedené rozhodnutie sa následne premietlo aj do rozhodnutia o náhrade znalečného znalcovi MUDr. Mariánovi Nosáľovi, keď žalovanému uložil povinnosť zaplatiť náhradu znalečného vo výške 92,84 %, čo predstavuje procesný úspech žalobcu, a žalobcovi uložil povinnosť tieto trovy nahradiť vo výške svojho procesného neúspechu, teda vo výške 7,16 %. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd považuje aj výrok II. napadnutého uznesenia za správny, preto nevzhladol existenciu žiadnych okolností, ktoré by odôvodňovali zmenu, ktorú navrhoval žalovaný v podanom odvolaní.

49. Odvolací súd prihliadajúc na to, že žalovaný zaviniel zastavenie konania v časti o zapltenie 18 623 eur, keď v priebehu konania zaplatil žalovanú sumu žalobcovi, a procesný neúspech žalobcu v časti uplatneného príslušenstva žalovaného nároku vo výške 1 436,18 eura, dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne rozhodol o nároku na náhradu trov konania a nároku na náhradu znalečného. Súd prvej inštancie správne uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania, ktoré mu v konaní dôvodne vznikli, a to vo výške 85,68 % a náhradu trov znalečného vo výške 92,84 %. Zároveň správne uložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy znalečného vo výške 7,16 %.

50. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd konštatuje vecnú správnosť napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, v dôsledku čoho postupoval procesným postupom v zmysle § 387 ods. 1 CSP a uznesenie ako vecne správne potvrdil. V ďalšom odvolací súd poukazuje na obsah odôvodnenia napadnutého uznesenia, s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP).

51. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne úspešnému žalobcovi v tomto konaní priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

52. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).